

Velfærdsteknologi. Seniorrådet 6. november.

Velfærdsteknologikonsulent Per Sunddall og Hanne Runge Graversen.

Tak for jeres tilsagn om at deltage i Seniorrådets møde.

Hermed nogle spørgsmål /problemstillinger vedr. velfærdsteknologi, som vi håber, at vi kan få belyst den 6. november.

Hvad forstås I som velfærdsteknologi?

- Det er bredt og rummer flere forskellige ting.
 - Medarbejderrettet
 - Aflastende teknologier, der kan frigive medarbejderes tid til de "varme opgaver". Færre medarbejder, øget arbejdsbyrde. Bedre arbejdsmiljø.
 - Skærmkontakt
 - Borgerrettet
 - en teknologi der giver mulighed for den enkelte at løse hverdagsgøremål selv, bibeholde egen mestring eller øge egen mestring. Øger også værdigheden ved at gøre fx kommunikation med pårørende nemmere samt velvære via sanseteknologier.
 - CareTurner
 - Kommunikationsteknologier
 - Døgnrytmelys

Hvad bruges der i dag, som kan betegnes som velfærdsteknologi?

- Sporadiske teknologier på forskellige plejehjem.
 - Sansevogn (projektor på hjul) 2 steder, til lindring, afslapning.
 - 3D briller på 1 plejehjem til oplevelser, afslapning, undervisning
 - Interaktiv touch skærm til spil o.l. Fordrer bevægelse og fælleskab.
 - Døgnrytmelys
- I drift
 - Tryghedsteknologier
 - GPS
 - Faldalarmer
 - Dør sensorer
 - Bevægelsescensor og Sengesensorer
 - Forflytning og pleje
 - Loftslifte
 - "Hæve"stole fra gulv samt til bad/pleje/påklædning
 - Floorbed og Turnaid
 - Vekseltryksmadrasser samt Motoriseret sengebund
- Virtuelle receptionister

Hvordan besluttes det hvilke teknologier, der skal / kan bruges?

Ud fra hvilke synspunkter besluttes det?

Borgernes, personalets eller økonomiske synspunkter?

- Personale og borgere/pårørende
 - For personalelederen har vi også fokus på rekruttering - samt tid som ressource.

Hvad forventes de kommende år på området?

- Elektroniske låse
- Device optimering
- Senge såsom Careturner
- Skærmkontakt
- VR briller

Hvad med de etiske overvejelser?

F.eks. overvågning ved ind- og udgang, GPS mm.

- Vi må henvise til fx demenskonsulenter som har det faglige fokus på dette område, vi kan ikke besvare det fyldstgørende.

Robotteknologi, sensorer, social velfærdsteknologi, sæler og anden ikke menneskelig kontakt? Borgernes selvbestemmelse på disse områder.

- Åben snak men vi er ikke inde over dette.

Hvor langt er man i kommunen m.h.t. computerkontakt? F. eks kontakt til hj.plejen, medicinering, tryghedsopkald mm.

- Undersøgende fase. Vi skal have det, men pt henter vi erfaringer ind fra andre, og større, kommuner der er ved at gøre sig gode erfaringer vi kan kopiere.

3-d briller til smertebehandling eller til at skabe ro til den demente.

- Under afprøvning på et plejehjem pt.

Hvordan skelnes mellem hjælpemidler og forbrugsgoder?

Altså hvad man betaler for/ anskaffer selv og det, som stilles til rådighed af kommunen?

- **Hjælpemidler er specialudviklede redskaber og teknologier som har et mere eller mindre specifikt formål. Forbrugsgoder kan være mere generiske og fx være alm. Hyldevarer, som brugt i en bestemt kontekst kan understøtte forskellige formål eller afhjælpe forskellige udfordringer.**

Når der ansøges om et produkt fra borger, så går man ind og ser på selve produktet.

Vurderingen tager udgangspunkt i ankestyrelsens principafgørelse 36-22 om forbrugsgode i sædvanligt indbo.

<file:///C:/Users/BRIT1003/Downloads/W20221026125.pdf>

Principmeddelelsen fastslår kriterier, som kan indgå i vurderingen af, om et forbrugsgode indgår i sædvanligt indbo.

Der kan efter reglerne i serviceloven og hjælpemiddelbekendtgørelsen ydes støtte til "forbrugsgoder" til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når forbrugsgodet

i væsentlig grad kan afhjælpe følgerne af den nedsatte funktionsevne, eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendig for, at borgeren kan udøve et erhverv.

Et "forbrugsgode" er defineret som et produkt, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.

Der kan dog ikke ydes støtte til "forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo". Herved forstås genstande, "som normalt findes i ethvert hjem, der måtte ønske det". Det kan for eksempel være almindelige stole, borde, senge, telefoner, TV, radioer, CD-afspillere, DVD-afspillere, tablets, almindelige computere, vaskemaskiner, tørretumblere, opvaskemaskiner, almindelige køkkenmaskiner m.v.

Hvilke forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo, vil løbende ændres i takt med den almindelige samfundsudvikling. Det kan betyde, at et produkt, der tidligere blev betragtet som et forbrugsgode, nu skal betragtes som et forbrugsgode, der normalt indgår i sædvanligt indbo.

Ved den nærmere vurdering af, om et forbrugsgode normalt indgår i sædvanligt indbo, kan følgende kriterier inddrages:

- Produktets udbredelse, herunder om det forhandles bredt over hele landet, og om det forhandles til forbrugere.
- Produktets funktionalitet.
- Om produktet findes i forskellige farver, størrelser og prisklasser.
- Befolkningens levestandard, herunder leve- og forbrugsvaner.
- Den teknologiske udvikling.
- Prisniveauet på produktet, herunder om prisniveauet ikke adskiller sig væsentligt fra lignende produkter.

Ovennævnte kriterier er ikke en udtømmende liste. **Der skal for hvert produkt foretages en vurdering af, om der er tale om et produkt, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.**

Hvordan skelnes mellem hjælpemidler i plejeboliger og i private hjem?

Der er som sådan ikke forskel på plejeboliger og private hjem i Hedensted Kommune.

I lovgivningen skal plejeboligere og bosteder selv stille de arbejdsredskaber (APV-hjælpemidler) til rådighed som deres personale har brug for til at løse opgaven.

I Hedensted Kommune har man valgt, at plejehjemmene selv stiller plejeseng og madras til rådighed. Alle andre APV-redskaber stiller Kommunen til rådighed.

Når det gælder hjælpemidler og forbrugsgoder er der ingen forskel på om borger bor i eget hjem eller på plejehjem.

Det er væsentlighedsvurderingen der her er afgørende.

Eksempel:

I eget hjem har borger brug for en arbejdsstol med central bremse for at kunne sidde ned og lave mad. Dette er en væsentlig daglig lettelse.

På plejehjemmet laver borger ikke selv mad og derfor er borger ikke berettiget til en arbejdsstol. Den er ikke væsentlig.

Et overordnet etisk problem kan være: Hvordan afbalanceres ønsket om fysisk og social kontakt med brugen af velfærdsteknologi ?

- Åben snak

Kommunalbestyrelsens strategi –Hvordan tænkes der politisk om emnet? -
Hanne/Ann